

Zeehondenopvang

Een bejaardentehuis voor zeehonden! En een wasmachine voor olievogels?

In de zeehondenopvang wonen zeehonden die te oud of te ziek zijn om weer terug te gaan naar de Waddenzee. Het is een soort bejaardentehuis!

Oppasser: "Niet zelf van snoepen!"

Kind: "Ik lust helemaal geen vis!"

Oppasser: "Die ene zeehond heeft ontdekt dat als hij zwaait dat hij dan vis krijgt. Jullie hebben wel gezien dat er een paar zeehonden zwemmen met van die rare ogen. Die zijn blind geworden omdat ze oud zijn. Als mensen oud worden krijgen we ook slechte ogen. Wij worden dan geopereerd of we zetten een bril op onze neus. Dat gaat niet bij zeehonden."

kind: "Wanneer mogen de zeehonden weer vrij?"

Oppasser: "Deze zeehonden zwemmen hier al heel lang. Zij gaan niet meer terug naar zee. Ze zijn te oud. Het is een soort bejaardentehuis. Dit is ook een blinde zeehond. Hij hoort mij praten. Als ik met mijn vinger door zijn snorharen ga dan hapt hij me. Dus doe ik het met een vis.(Zeehond hapt de vis en eet hem op)Hij voelt dus met zijn snorharen. Hij kwijlt. Het is een beetje een vieze knoeier. Maar hij heeft wel een beetje scherpe tandjes.

Ook vogels hebben soms hulp van mensen nodig. Deze zeevogel zit onder de olie. Dat komt doordat zeeschepen wel eens olie verliezen. Dit is de wasmachine waarmee we de vogel schoonmaken. Een olievogel vindt het natuurlijk niet leuk dat we hem vangen en dat we hem in een wasmachine stoppen. Ik stop hem in dit kooitje. Deze kap zet ik over zijn hoofd, dan ziet hij niks meer. Dan laat ik hem zakken in de machine.

Dan wordt hij in acht minuten helemaal schoon gewassen. Dit zijn allemaal Jan van Centen. Deze vogels hebben we op het strand gevonden. Er zijn erbij die helemaal onder de olie zaten.Die zijn nu weer mooi schoon!"